

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Agnieszki Krysmann

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2017 roku w Poznaniu na posiedzeniu

w sprawie skazanego **W. T.**,

z wniosku skazanego z dnia 18 stycznia 2017 roku o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie,
2. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) w zw. z § 1 -4 oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.) przyznać obrońcy z urzędu skazanego – adw. C. W. ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 147,60 zł (w tym 23% podatku VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 stycznia 2017 roku skazany W. T. wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji na podstawie znowelizowanych w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów kodeksu karnego.

W. T. był skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 grudnia 2004 roku, sygn. akt VI K 823/03 za:

- a) przestępstwo z art.191 § 2 k.k., art.157 § 2 k.k. i art.288 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. popełnione w dniu 11 lipca 2003 roku, na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art.288§1 k.k. popełnione w dniu 11 lipca 2003 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) przestępstwo z art.190§1 k.k. popełnione w dniu 11 lipca 2003 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary pozbawienia wolności połączono wymierzając karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby oraz na podstawie art.71§1 k.k. karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 złotych; wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności zarządzone;

II. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 27 kwietnia 2007 roku, sygn. akt II K 390/06 za przestępstwo z art.207§1 k.k., popełnione w okresie od co najmniej 2011 roku do sierpnia 2005 roku oraz od marca 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz na podstawie art.71§1 k.k. karę grzywny 180 stawek dziennych po 10 złotych, postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 29 września 2010 roku, sygn. akt II 678/09, za przestępstwo z art.216§1 k.k., popełnione w dniu 20 września 2009 roku, na karę grzywny w liczbie 30 stawek dziennych po 10 zł;

IV. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 26 marca 2012 roku, sygn. akt II K 1231/11 za:

a) przestępstwo z art.190§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od 12 września 2011 roku do 12 października 2011 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art.178a§1 k.k. popełnione w dniu 22 września 2011 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kary te połączono wymierzając karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby,

V. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 sierpnia 2014 roku, sygn. akt III K 134/13, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II AKa 224/14 za:

a) przestępstwo z art.197§1 k.k. i art.197§3pkt2 k.k. i art.197§2 k.k. i art.197§3 pkt.2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od listopada 2011 roku do 24 stycznia 2012 roku, na karę 6 lat pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art.245 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od listopada 2011r. do 24 stycznia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) przestępstwo z art.190§1 k.k. popełnione w dniu 30 stycznia 2012 roku. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kary te połączono wymierzając karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Prawomocnym wyrokiem łącznym z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. akt III K 255/14, Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego W. T., z uwagi na brak przesłanek do połączenia wyżej wymienionych kar pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 21 września 2015 roku, sygn. akt III K 119/15, Sąd Okręgowy w Poznaniu ponownie umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego W. T., z uwagi na zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Po wydaniu wyroku łącznego z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. akt III K 255/14 oraz postanowienia z dnia 21 września 2015 roku, sygn. akt III K 119/15, W. T. nie był karany sądownie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek okazał się niezasadny.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Mając na uwadze powyższe właściwym do rozpoznania niniejszego wniosku skazanego jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, który orzekał w sprawie III K 134/13 oraz III K 255/14

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (czyli kodeksu karnego) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W związku z powyższym znowelizowane przepisy z rozdziału IX k.k. nie będą miały zastosowania w niniejszej sprawie bowiem po dniu wejścia w życie tych przepisów, tj. dniu 1 lipca 2015 roku W. T. nie został prawomocnie skazany żadnym wyrokiem sądowym.

Mając na uwadze fakt, iż po wydaniu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. akt III K 255/14 oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 września 2015 roku, sygn. akt III K 119/15, Sąd Okręgowy w Poznaniu w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego, stan prawny i faktyczny w odniesieniu do skazanego W. T. nie uległ zmianie i co za tym idzie nie powstała możliwość ukształtowania nowej kary łącznej.

W związku z tym należało stwierdzić, iż zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci stanu powagi rzeczy osądzonej określona w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze postępowanie wywołane wnioskiem skazanego, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., należało umorzyć, orzekając jak w punkcie 1. postanowienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 postanowienia na podstawie przepisów tam powołanych.

SSO Magdalena Grzybek